

Забележителна изява на Сливенския симфоничен оркестър

Последните години, когато тръгвам за някой симфоничен концерт, всеки път ме спохождат едни и същи мисли. Те са твърде прозаични: дали оркестърът има състав, съответстващ на партитурите от предложената програма; ако има външни оркестранти като попълнения, дали ще има достатъчно репетиции, за да се постигне ансамбъла; за солистите колко репетиции са предвидени, ако гостуват от друг град, какво ли е състоянието на използвания нотен материал и т.н. и т.н.

На 7-ми февруари 2019 година Сливенският симфоничен оркестър с диригент Димитър Караминков изпълни концерт със стилна, но и разнообразна програма под надслов ***BRAVISSIMO***. Солисти бяха **Жанета Стегарева** – сопран, **Ивайло Донков** – тенор, **Петър Данаилов** – баритон и **Галина Апостолова** – пиано. Естествено, и тук имах някои притеснения, знаейки трудностите и предизвикателствата, пред които са изправени днешните ни оркестри.

В програмата бяха включени:

Волфганг Амадеус Моцарт – Концерт за пиано и оркестър № 12, KV 414

В. А. Моцарт – Концертна ария „Ch’io mi scordi di te” за сопран, пиано и оркестър

В. А. Моцарт – два дуета на Сузана и Фигаро от операта „Сватбата на Фигаро“

В. А. Моцарт - Ария на Фигаро “Non più andrai” из операта „Сватбата на Фигаро“

В. А. Моцарт – две концертни арии за тенор и оркестър “Va, dal furor portata” и “Si mostra la sorte”

В. А. Моцарт – Серенада на Дон Жуан из едноименната операта

В. А. Моцарт – Дует на Церлина и Дон Жуан “La ci darem la mano”

Лудвиг ван Бетовен – Концертна ария за сопран “Ah! Perfido”

Гаetano Доницети – Дует на Адина и Неморино из операта „Любовен еликсир“

Жорж Бизе – Ария на Ескамилио (Куплети на тореадора) из операта „Кармен“

Шарл Гуно – Ария (Валс) на Жулиета из операта „Ромео и Жулиета

Джоакино Россини – Дует на Розина и Фигаро из операта „Севилският бръснар“

Най-общото впечатление от концерта беше усещането за лекота и прозрачност, така характерни за осемнадесетия и първата половина на деветнадесетия век. Изпълнителите показаха стилово единомислие и чудесно ансамблово овладяно взаимодействие между солистите и оркестъра, въпреки че повечето от изпълнените произведения има своите „подводни камъни“ и могат да поднесат изненади, най-вече на солистите.

Галина Апостолова изпълни концерта с типично моцартово туше и овладян и осмислен диалог с оркестъра. Подобно беше и изпълнението в концертната ария за сопран и пиано, където ролята на пианото е твърде необичайна: от една страна – солистична, а от друга - посредническа между гласа и оркестъра.

Сопраното Жанета Стегарева, както обикновено, показва сигурно и почти инструментално владение на изпълняваните партии. Тя е певица с богат опит във всички жанрове и стилове, която умело си партнира с оркестри и камерни състави.

Тенорът Ивайло Донков притежава прозрачен и ефирен, почти безпльтен тембър. Особено е подходящ за ораториални и камерни произведения. Не би могъл да не бъде познат още от първите тактове на изпълнението си. Към това трябва да се прибави и невероятната му музикалност, памет и чувство за ансамбловост.

Баритонът Петър Данаилов се откроява с богат, наситен на обертонове глас, с ясна дикция, който е еднакво добре овладян както в изпълнение на артикулирани щрихи, така и в кантилени. С еднаква лекота, но с различно

оцветяване изпълнява произведения от строгата класическата епоха и от лирико-героичния романтизъм.

Явно е, че Сливенският оркестър е бил предварително отлично подготвен за срещата със солистите, с които е имал всичко две репетиции. За такава подготовка се изисква не само владение на инструментите, но и опит за справяне в подобни обстоятелства, особено при партниране с певци.

Диригентът Димитър Караминков е професионалист с много музикантски качества – бързи реакции, умело водене на състава, познания за стил. Присъствието му на пулта вдъхва увереност. Той успява да осъществи взаимодействието на оркестъра със солистите, да изведе и ясно да очертае всички линии, както и да балансира звука в групите поотделно и при съчетаването им. Д. Караминков работи дълги години с този състав и това неминуемо дава своя резултат, въпреки множеството затруднения от кадрови, финансов и битов характер.

Признавам, че още от първите тактове на Концерта за пиано и оркестър от Моцарт почувствах спокойната увереност на музикантите и можах да се отпусна, за да слушам с удоволствие. По време на целия концерт се усещаше атмосфера на добронамерено и искрено взаимодействие сред изпълнителите, решени да поднесат произведенията в най-добра светлина.

Все пак не мога да не си дам сметка, че всичко това, което чухме, е постигнато с голямо търпение, себеотдаване и преодоляване на много трудности, съпътстващи симфоничното дело у нас пред последните тридесетина години. Ето защо такъв концерт заслужава най-висока оценка и благодарност.

професор доктор Велислав Заимов,

Национална музикална академия „Проф. П. Владигеров“ – София